

2013MME56

VERSLAG van de bijeenkomst van de Ad hoc commissie Pakketstudies Bereikbaarheid van 26 november 2012

Aanwezig:

E. de Vries (voorzitter), R. van Lunteren (gedeputeerde), A. Essousi (PvdA), J. Fastl (GroenLinks), H. Graaff (CDA), C. de Heer (ChristenUnie), H. IJssennagger (PVV), J. Konings (VVD), A. Meijer (SP), J. Peters (D66), W. van Wikselaar (SGP)

Van Ambtelijke zijde aanwezig:

Y. Althuis, C. Bontje, R. Poort, mw. W. Voorneman-Rikkers (verslag)

Afwezig:

mw. P. van de Geest (PvdD), N. Hoefnagels (D66), mw. W. Hoek (50PLUS),

---

1. Opening en Mededelingen

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

2. Mededelingen

Bericht van verhindering is ontvangen van de heer Hoefnagels; hij wordt vervangen door de heer Peters.

3. Termijnagenda MME, onderdeel ad hoc commissie Pakketstudies

De voorzitter verzoekt de termijnagenda te actualiseren en te voorzien van data van afhandeling.

4. Rondvraag

Geen.

5. Verslagen Ad hoc commissie Pakketstudies 5 maart en 14 mei 2012

De verslagen worden conform vastgesteld.

6. BOK 2 knooppunt Hoevelaken

De voorzitter memoreert de ingekomen brief van de Stichting Het Utrechts Landschap, mede namens een twintigtal organisaties, over de stad-landverbindingen Amersfoort. De heer Bakker van het Utrechts Landschap heeft zich als spreker gemeld om deze brief nader mondeling toe te lichten. Spreker geeft de heer Bakker het woord.

De heer Bakker, Het Utrechts Landschap, geeft aan dat hij kort zal ingaan op de reden waarom het onderwerp stad-landverbindingen bij het pakket Hoevelaken aan de orde wordt gesteld; welke ontwikkelingen Het Utrechts Landschap, de provincie en andere organisaties daar samen hebben gerealiseerd en wat de vraag is in het kader van de Pakketstudie. Amersfoort is prachtig gelegen. Het ligt aan de ene kant half op de Heuvelrug, aan de andere kant bij de Gelderse Vallei en in de Stad zijn ook nog eens grote groengebieden, met name rond de watergangen Valleikanaal, Barneveldse Beek en het waterwingebied. Een prachtig gebied.

In de twintigste eeuw zijn langzaam maar zeker de mogelijkheden om uit de stad langs die groene gebieden het landelijk gebied in te gaan afgesneden geraakt. De ringwegen liggen zodanig dat het buitengebied slecht bereikbaar is en in de afgelopen 10 jaar heeft Het Utrechts

Landschap, samen met provincie Utrecht, maar ook met het waterschap en beide gemeenten, de mogelijkheden weer teruggebracht om in dat buitengebied te komen. Dat wil zeggen: de eerste stappen zijn genomen. Het gebied de Schammer waar natuur, waterberging en recreatie gelijk op gaan, is bekend. Dat ligt tussen het Valleikanaal en de Barneveldse Beek aan de zuidkant van Amersfoort. Wellicht is de discussie rond de Heiligenbergerbeek bekend. Daar heeft Het Utrechts Landschap het initiatief genomen om samen met de andere grondeigenaren, de gemeente Leusden en de provincie, een toekomstgerichte agenda op te stellen, waarbij het stuk buitengebied langs de Heiligenbergerbeek weer goed bereikbaar wordt voor recreanten en verbonden wordt met het mooie Randenbroek dat in de stad Amersfoort ligt. Het zijn allemaal ontwikkelingen die zich buiten de stad afspelen. Waar met elkaar al die tijd vanuit is gegaan, is dat de laatste barrière (de snelweg) ook nog een keer zou kunnen worden opgeheven, maar dan op het moment dat er ook aan de weg wordt gewerkt. Dat is het moment dat het zo efficiënt mogelijk gedaan kan worden tegen zo laag mogelijke kosten. Dat moment zit er aan te komen met de Pakketstudie. Die Pakketstudie heeft, zoals bekend, een mobiliteitsdoelstelling, maar gelukkig ook een omgevingsdoelstelling, anders dan op het moment dat de A28 werd aangelegd in deze vorm. Het was een van de laatste snelwegen die dwars overal doorheen werd aangelegd, zonder maatregelen in de omgeving.

Nu bij knooppunt Hoevelaken weer grootschalig aan de A28 gewerkt gaat worden, bestaat de mogelijkheid om onder die omgevingsdoelstelling het buitengebied langs de mooie beken weer bereikbaar te maken voor de Amersfoorters.

Wat is de situatie?

Langs iedere watergang in Amersfoort ligt een groot langwerpig groengebied waar 10.000 mensen omheen wonen; Park Randenbroek, het Valleikanaal dat samen met de provincie tot een lange groene loper door de stad is gemaakt, het waterwingebied dat bij de Barneveldse Beek aan het buitengebied raakt.

Op al die plekken is er geen mogelijkheid om langs het water de stad uit te komen, niet voor de natuur en niet voor de mensen. In de brief pleit Het Utrechts Landschap, met een aantal natuur- en recreatieve organisaties en bewonersorganisaties uit de stad, om dit moment aan te grijpen om in die Pakketstudie mee te nemen dat de stad-landverbindingen worden gerealiseerd, zodat op die manier per verbinding 10.000den mensen weer gemakkelijk bij dat buitengebied kunnen komen en de ligging van Amersfoort weer echt goed wordt benut. Dat gebeurt voor de natuur en voor de mensen.

Een ingewikkeld punt daarbij is, dat het ambitieniveau langzaam maar zeker is veranderd in de loop van de Pakketstudie. Het Utrechts Landschap is de provincie en de gemeente zeer erkentelijk dat ze zich altijd hard hebben gemaakt om die omgevingsdoelstelling goed een rol te blijven geven in de Pakketstudie.

Aan de andere kant is Het Utrechts Landschap zich ervan bewust dat er nu een stap terug is gezet in ambitieniveau en wel een hele grote stap terug.

In het begin was er zelfs sprake van het onder de grond leggen van de A28 ter plaatse van de Heiligenbergerbeek om over een breedte van 500 m ongelijkvloers over de weg heen te kunnen lopen. Nu is terechtgekomen op een punt dat er zelfs geen paadje meer langs de Beek wordt gemaakt. Dat heeft volgens Het Utrechts Landschap te maken met het feit dat de stad en de provincie een keuze moeten maken hoe zij de omgevingsdoelstellingen voor geluid, stad-landverbindingen en een aansluiting van het dorp Hoevelaken alle drie binnen beperkt budget een plaats geven. Soms bestaat de indruk dat het hoge ambitieniveau dat er oorspronkelijk was nu tot een soort alles of niets gevaar dreigt te leiden, waarbij een hoog ambitieniveau voor stad-landverbindingen een dermate hoog budget met zich meebrengt, dat het dan niet meer mogelijk is om de andere inpassingen ook voor elkaar te krijgen.

Op grond hiervan heeft Het Utrechts Landschap met de organisaties waarmee samen de brief is opgesteld een voorstel gedaan om een hele sobere invulling te realiseren, waarbij toch sprake is van natuurvriendelijke oevers langs de watergangen en tenminste een wandelverbinding.

Verzocht wordt dit voorstel een plaats te geven in de verdere procedure van de Pakketstudies.

De voorzitter stelt de commissie in de gelegenheid vragen te stellen aan de inspreker. Hij deelt mede dat de heer De Heer er, vanwege zijn (in)directe banden met Het Utrechts Landschap, voor heeft gekozen niet het woord te voeren ten aanzien van dit onderwerp.

De heer IJssennagger informeert naar de meerkosten van de wensen.

De heer Bakker antwoordt, dat het enigszins lastig is deze vraag te beantwoorden, omdat ervoor gekozen is dat de aannemer de bouwconstructie, en welk budget hij daarvoor nodig heeft, bepaalt. Om toch een indicatie te geven is, de Schammertunnel langs het Valleikanaal, die ook met de steun van de provincie is gemaakt, als uitgangspunt genomen; die heeft ca € 3 mln gekost. De meerkosten worden derhalve ingeschat op ca € 6 mln., omdat het in dit geval om twee ontbrekende verbindingen gaat.

De heer Essousi memoreert dat aangegeven wordt dat het oorspronkelijke ambitieniveau van de provincie nu niet meer wordt herkend. Geïnformeerd wordt of in beginsel wel ruimte werd gezien voor het idee van de doorgang en deze is komen te vervallen.

De heer Bakker antwoordt dat de ambitie er altijd is geweest. Die is ook altijd als zodanig herkend, zowel bij de inbreng van de provincie als de gemeente, waarvoor hij ook zijn waardering heeft uitgesproken. Geconstateerd wordt echter dat het budget is verlaagd en vastgesteld wordt dat, op grond daarvan, een soort herprioritering van de inpassingdoelstellingen plaatsvindt. Gezien deze discussie, is de vrees dat een te hoog ambitieniveau mogelijk leidt tot een alles of niets situatie en er uiteindelijk voor wordt gekozen de verbindingen niet te realiseren. Dat wil Het Utrechts Landschap voorkomen, op grond waarvan thans een basale, sobere oplossing als optie wordt ingebracht.

De heer Meijer memoreert dat de wens van de onderdoorgang moet concurreren met gezondheidselementen, zoals geluidbescherming en luchtzuiverheid. Bekend is dat ter zake van de geluidbescherming in de buurt van Hoevelaken nogal wat ontbreekt in de huidige voorstellen en dat daarvoor in het overleg met het Rijk feitelijk een andere oplossing had moeten worden gekozen. Het vorenstaande maakt de afweging voor de volksvertegenwoordigers lastig. Geïnformeerd wordt of de inspreker die mening deelt.

De heer Bakker is zich er van bewust dat geluid voor de aanwonenden een belangrijk aspect is. Om te voorkomen dat de stad-landverbindingen worden gerealiseerd ten koste van overige inpassingmaatregelen, is ervoor gekozen het sobere oplossingsvoorstel ter zake van de stad-landverbindingen thans in te brengen.

De heer Fastl informeert naar de oorspronkelijke opties ten aanzien van de ecologische verbindingen en welke mogelijkheden er nog zijn om deze te realiseren.

De heer Essousi sluit zich aan bij de vraag van GroenLinks.

Gedeputeerde Van Lunteren memoreert, ten aanzien van het ambitieniveau, dat door bureau MUST de mogelijkheden in kaart zijn gebracht. Dit is zonder begrenzing van middelen gebeurd. De middelen zijn ook nooit beschikbaar geweest, op grond waarvan de provincie zich in deze altijd terughoudend heeft opgesteld om geen irreële verwachtingen te wekken.

De provincie heeft wel altijd aangegeven het element stad-landverbindingen graag te willen inbrengen. Dat wordt binnen het huidige kader ook nog steeds als zodanig ingebracht, hetgeen spreker in zijn laatste gesprek met de wethouder van Amersfoort nogmaals heeft benadrukt, nadat hij in kennis was gesteld van de sobere variant die thans door Het Utrechts Landschap wordt voorgesteld.

Realisatie van de voorstellen, verwoord in het rapport MUST, bleken niet haalbaar te zijn binnen het totaal beschikbare budget. Om verdere irreële verwachtingspatronen te voorkomen, heeft spreker er in algemene zin voor gepleit terughoudend om te gaan met dergelijke rapporten en belanghebbende partijen uit te dagen mee te denken over mogelijke oplossingen. Hij heeft gemerkt dat dit stevig is opgepakt en hij hoopt dat de bedachte varianten straks ook in de dialoofase met de markt zullen worden besproken. Spreker heeft Het Utrechts Landschap meegegeven ervoor te zorgen dat zij zich daar presenteren.

Aannemers kunnen daarmee draagvlak winnen en daarop punten verdienen.

Samenvattend merkt spreker op dat door bureau MUST een rapport is opgesteld ten aanzien van de mogelijkheden, los van middelen. Daarna is binnen de realiteit van de middelen gekeken naar optimale mogelijkheden. De systematiek, die daaruit is voortgekomen, is de markt te prikkelen om zoveel mogelijk wensen gerealiseerd te krijgen.

De heer Fastl merkt in algemene zin op dat het wegenproject altijd leidend is geweest en slechts in de randvoorwaarden kon worden gekeken of er nog iets kon worden ‘bijgeplust’. Op het moment dat het budget te krap bleek voor het wegvraagstuk zelf, is daarvoor echter uiteindelijk wel geld gevonden. Spreker stelt derhalve vast dat, indien er eenmaal sprake is van een planvorming, verruiming van het budget wel mogelijk blijkt te zijn. Geïnformeerd wordt waarom dat voor andere doeleinden ook niet kan worden bekeken.

Gedeputeerde Van Lunteren licht toe dat het budget voor het wegenproject nooit is verhoogd. Het dreigde verlaagd te worden; dat is niet gebeurd.

Wat er met het verkeerskundige deel is gebeurd, is dat het binnen de budgettaire kaders is gebracht. Wel is met het Rijk overeengekomen, dat een eventueel aanbestedingsvoordeel binnen het project blijft en mag worden besteed aan bovenwettelijke maatregelen.

De voorzitter bedankt de heer Bakker voor zijn komst en inbreng.

Hij geeft vervolgens mevrouw Ruwette het woord voor een presentatie over de Planstudie Hoevelaken. De hand-out van de presentatie zal aan de commissie worden toegestuurd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Konings informeert of de twee stellingen zijn gerelateerd aan de provinciale € 10 mln.

Spreker is van mening dat het lastig is een keuze te maken tussen de twee stellingen. Indien voor de tweede stelling, de extra variant, zou worden gekozen, dan heeft dat consequenties voor overige wensen. Zijn voorstel zou zijn een en ander integraal af te wegen.

Mevrouw Ruwette onderschrijft dat de stellingen zullen moeten worden afgewogen in relatie tot alle provinciale wensen.

De heer Graaff merkt op dat op zich het beeld helder is dat er een bepaald risico is hoe de besteding zal uitvallen. Het verheugt het CDA dat meevallers mogen worden gebruikt om bepaalde regionale wensen te vervullen. Geïnformeerd wordt hoe die wensen zich ten opzichte van elkaar verhouden.

De heer Essousi sluit zich aan bij het de vraag van het CDA.

Aangegeven wordt dat 10 jaar na oplevering van de verbreding weer een geluidsmeting zal worden gedaan. Op basis daarvan wordt bepaald of al dan niet (nieuwe) geluidsmaatregelen worden getroffen. De nulmeting dateert uit 2008. Geïnformeerd wordt of bij de oplevering nog een nieuwe geluidsmeting wordt gedaan.

Mevrouw Ruwette antwoordt dat dit een punt is van het Rijk. Zij heeft begrepen dat het geluid na 10 jaar wordt getoetst aan het geluidsproductieprofiel (GPP) van 2008. Daarbij speelt echter ook nog een rol dat de aannemer moet voldoen aan de Wet. Dat heeft weer te maken met eventuele wegaanpassingsbesluiten (WAB) die nog worden genomen tussen nu en 2016 en waarmee de effecten op geluid kunnen veranderen.

De heer Fastl merkt op dat de presentatie op zich helder is, als het gaat om de verwachtingen; een en ander valt of staat met het budget en het eventuele voordeel waarmee kan worden geschoven.

Spreker vestigt de aandacht op de berichten in de krant over de te verwachte stijging van mobiliteitgebruik. De voorliggende plannen zijn gebaseerd op een berekening uit het verleden. Wellicht zouden de berekeningen, indien deze nu worden gemaakt, anders zijn, omdat de verwachtingen over de groei van het autoverkeer anders zijn geworden.

Geïnformeerd wordt of vanuit die optiek in de toekomst wellicht budgetruimte vrijkomt. Bij een lager autogebruik wordt het aantal dB wellicht lager, waardoor de extra geluidsbeschermende maatregelen goedkoper zouden kunnen uitvallen.

Geïnformeerd wordt of daarnaar al is gekeken of dat daarover een doorkijk naar de toekomst kan worden gegeven.

De heer Peters vestigt de aandacht op de gunningcriteria en informeert waar de afkorting DuBoCalc (duurzaamheids criterium) voor staat. Voorts is de vraag of de criteria allemaal even zwaar wegen.

De heer De Heer informeert naar de kosten indien een extra ambitie op geluid wordt toegevoegd.

Spreker vestigt de aandacht op de wensenlijst. In de bijeenkomst voor raads- en statenleden in Amersfoort is het spreker opgevallen dat de raadsleden van Amersfoort de neiging hebben een keuze te maken op basis van wat zij voor de € 10 mln. die vanuit Amersfoort wordt bijgedragen wensen. Het aanbrenge van een rangorde in de wensen ondergraaft feitelijk de systematiek om de aannemer de opdracht te geven met het beschikbare budget zoveel mogelijk wensen te vervullen. Op grond van het vorenstaande, is de ChristenUnie er geen voorstander van als de provincie ook voorkeuren gaat uitspreken in het kader van de wensen.

De heren Van Wikselaar en Ijssennagger sluiten zich aan bij het betoog van de ChristenUnie.

De heer Meijer benadrukt nogmaals dat de SP voorstander is van maximale geluidsbescherming en luchtzuiverheid en er moeite mee heeft dat deze gezondheidsmaatregelen moeten concurreren met bv. ecologische maatregelen.

De mededeling dat RWS nader terugkomt op isoleringsmaatregelen voor de gemeente Nijkerk, verrast spreker, omdat in de eerdergenoemde bijeenkomst in Amersfoort is aangegeven dat toepassing van ZOAB afdoende werd geacht en er geen aanvullende maatregelen zouden volgen. Geïnformeerd wordt of bekend is wanneer RWS hierop nader terugkomt en in welke richting wordt gedacht.

Gedeputeerde Van Lunteren merkt op dat het doel van de presentatie is van de commissie te vernemen of alle elementen die in/met de Staten zijn besproken zijn meegenomen. Indien

elementen worden gemist, verneemt spreker dit graag voor het einde van deze week, omdat het proces zich thans nog in een fase bevindt dat zaken kunnen worden ingebracht. Naarmate dichter bij het sluiten van de Bestuursovereenkomst wordt gekomen, wordt dit lastiger. Het eindresultaat wordt weliswaar nog aan de Staten voorgelegd, maar daartegen kan slechts ja of nee worden gezegd.

Op de vraag hoe met de integrale beoordeling wordt omgegaan, licht spreker de systematiek toe. Met de kosten van een wens kan een bepaalde waarde worden meegegeven aan de wensen. De maatschappelijke relevantie wordt meegegeven door extra punten of financiering toe te kennen.

Desgevraagd door de heer Van Wikselaar, bevestigt spreker dat er straks een zekere mate van prioritering in de wegingsfactoren zit, vanwege het kostenaspect en het feit dat de ene wens maatschappelijk relevanter wordt gevonden dan de andere.

Spreker heeft daarop in de eerdergenoemde bijeenkomst in Amersfoort gewezen. In die bijeenkomst kwam naar voren dat geluid een van de belangrijkste wensen is, op grond waarvan spreker zich kan voorstellen dat daaraan de meeste waardering wordt gegeven. Voorts kwamen de stad-landverbindingen als een belangrijke wens naar voren. Omdat deze wensen ook de meeste maatschappelijke impact hebben, zal sprake zijn van de hoogste wegingsfactor. Bestuurlijk zitten partijen in deze op één lijn. Het is spreker echter bekend dat het College van Amersfoort de keuze ook nog in de raad neerlegt. In dat kader onderschrijft hij het betoog van de ChristenUnie dat dit de onderhandeling bemoeilijkt.

Spreker hecht eraan dat de Staten hem meegeven wat zij van belang achten en of geluid, indien slechts één keuze kan worden gemaakt, de hoogste prioriteit krijgt.

Spreker kan zich voorstellen dat een bundeling wordt voorgestaan. Op grond hiervan heeft hij in het Bestuurlijk Overleg aangegeven dat wellicht clusters kunnen worden gemaakt, zodat geluid niet gaat concurreren met stad-landverbindingen maar in een soort 'mandje' terechtkomt. Indien de discussie echter nog detaillistischer wordt, vreest spreker dat uiteindelijk niets wordt binnengehaald, omdat dan wordt uitgedragen dat met te weinig middelen teveel wordt gewild. In dat geval gaat het systeem, dat Rijksgeld dat overblijft wordt toegevoegd, niet meer op hetgeen spreker zou betreuren.

Spreker verneemt graag in dit stadium of de commissie uit de voeten kan met de gekozen insteek en welke inzet het meest van belang wordt geacht.

De heer Van Wikselaar informeert naar het huidige geluidsniveau.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat de geluidsniveaucijfers over het gehele traject zijn gepresenteerd in de bijeenkomst in Amersfoort. Uit de vragen die door een aantal leden van de commissie worden gesteld, maakt spreker op dat de hand-out van die presentatie nog niet digitaal is verspreid.

De voorzitter merkt op dat de presentatie reeds is verspreid, maar desgewenst nogmaals kan worden toegestuurd.

Gedeputeerde Van Lunteren vervolgt dat hij, tijdens de bijeenkomst in Amersfoort, RWS, in het kader van de discussie over Nijkerk, heeft gewezen op het feit dat waarschijnlijk met relatief beperkte middelen een groot effect zou kunnen worden bereikt. Op de vraag of RWS dit zou willen heroverwegen, is van die zijde de bereidheid uitgesproken die ruimte te willen zoeken. Dat wordt nu nader onderzocht. Het resultaat zal moeten worden afgewacht.

De heer Essousi informeert of, ter zake van de geluidsmaatregelen, ook rekening is gehouden met mensen die hoog in de flats wonen. Het schijnt dat die niet veel hebben aan de wettelijke maatregelen op het gebied van geluid en fijnstof.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat dit een van de elementen is die daarin worden meegenomen. De wettelijke norm is 65 dB. In het kader van het streven naar de wens van minimaal 60dB in het gehele provinciale gebied (stelling 1), kan het ook gaan om maatregelen in de woning/flat.

Indien het streven van 60 dB wordt bereikt, kunnen punten en geld worden verkregen. Ter zake van de wens om te streven naar minimaal 55 dB in specifieke gebieden (stelling 2), heeft spreker het gevoel dat hieruit meer te halen valt, indien in plaats van 55 dB als uitgangspunt wordt genomen het aantal woningen x het aantal dB dat onder de 60 dB wordt uitgekomen. Hij heeft dit voorstel ook als zodanig ingebracht, maar heeft gemerkt dat dit op gemeentelijk niveau een lastige discussie is. Spreker zit overigens niet principieel in deze discussie. Zijn streven is er met name op gericht er zoveel mogelijk uit te halen en in die zin staat hij dan ook open voor betere suggesties in deze.

Voor wat betreft het geluid moet tot 2030 worden voldaan aan het geluidproductieplafond (GPP). De meting in 2008 is het ijkpunt. Alle maatregelen die daar tussenin worden genomen, worden iedere keer opnieuw getoetst aan het ijkpunt van 65 dB. Indien dat niet het geval is, komt de systematiek van de doelmatigheid om de hoek kijken. Dat is het basisprincipe. Het Rijk doet dit.

Gelet op het feit dat de verwachting is dat de mobiliteitsgroei minder toeneemt dan is aangenomen, zal het aantal dB minder worden en zullen de maatregelen die nu worden genomen langer effect hebben. Hij schat in dat, met de maatregelen die op dit moment worden genomen, de daar aanwezige flats er zelfs al flink op vooruit zullen gaan.

De heer Fastl merkt op dat de systematiek, met betrekking tot het streven ter zake van de dB, duidelijk is. Het gaat erom dat dit streven wellicht makkelijker kan worden bereikt nu de inschatting is dat de mobiliteitsgroei minder toeneemt dan verwacht en dat daarvoor dan ook minder middelen nodig zijn. Spreker kan zich voorstellen dat dit kan leiden tot een verschuiving ten gunste van de ecologische verbindingen.

Gedeputeerde Van Lunteren merkt op dat hij, op grond daarvan, pleit voor de systematiek van de 'mandjes' i.c. ervoor te zorgen dat er geen oneigenlijke concurrentie over het geheel heen komt en geprobeerd wordt een aantal zaken te bundelen en daarop een extra stimulans in te zetten.

Met betrekking tot de discussie over de vraag waar de middelen landen, is afgesproken met een soort mandjes-, maar ook met een geografische, labeling te werken. In eerste instantie was dit niet zijn intentie, maar op grond van het feit dat hij heeft gemerkt dat aan Gelderse zijde niet de bereidheid bestaat het budget los van provinciale grenzen in te zetten, heeft spreker in de bestuurlijke overleggen aangegeven dat de middelen van de provincie Utrecht in principe moeten worden ingezet ten behoeve van de inwoners van de provincie Utrecht. Dat maakt onderdeel uit van het spelregelkader.

Desgevraagd door de voorzitter, licht spreker de systematiek van de 'mandjes' als volgt toe. Bekeken wordt of een aantal maatregelen bij elkaar kunnen worden gegroepeerd om tegemoet te komen aan de behoefte van gemeenten om maatregelen die een soortgelijk effect hebben, ook in de uitvoering, te labelen. Het is op dit moment nog een gedachte, waarnaar nader wordt gekeken.

De heer Meijer begrijpt dat het gaat om bouwkundige combinaties die logisch zijn en efficiëntere realisering mogelijk maken.

Spreker hecht er voorts aan te benadrukken dat hij, in zijn rol als gemeenteraadslid van Amersfoort, geen woordvoerder is op dit onderwerp. Als statenlid moet hem van het hart de opmerkingen over gemeenteraden die moeilijk doen over de invulling van de wensen niet geheel terecht te achten. Gemeenten moeten stevig bezuinigen. De bijdrage van € 10 mln. is derhalve een forse greep uit de kas en het is in zijn visie dan ook niet onbegrijpelijk dat gemeenteraadsliden invloed willen hebben op de manier waarop de wensen worden ingevuld. Dat het die kant op gaat, had deze constellatie altijd in zich, en was derhalve van tevoren te voorzien.

Inhoudelijk merkt spreker op dat een eventueel aanbestedingsvoordeel de vraag oproept of de Staten nog een keuze hebben waaraan het voordeel wordt besteed. Voorts is de vraag op welke termijn bekend is of en in welke mate er een aanbestedingsvoordeel is.

De provincie staat voor maatregelen voor de inwoners van de provincie Utrecht, hetgeen spreker enerzijds terecht acht, omdat de Staten de inwoners van de provincie Utrecht vertegenwoordigen. Aan de andere kant is de SP van mening dat in sommige gevallen het geheel in ogenschouw moet worden genomen en niet uitsluitend in enge zin naar de eigen provincie moet worden gekeken. Spreker zou het bv. een moeilijk aanvaardbaar resultaat vinden, indien aan de Utrechtse kant van Hoewelaken afdoende beschermende maatregelen worden getroffen en dit aan de Gelderse kant van Hoewelaken niet het geval is.

Gedeputeerde Van Lunteren geeft aan dat een gemeenteraad dichter bij de bevolking staat dan de provincie en hij in die zin ook begrijpt dat een gemeenteraad veel specifiek bezig is met de wensen en de behoefte heeft deze te labelen. Voor hem is het dilemma dat dit haaks staat op de systematiek die wordt voorgestaan en hij derhalve op zoek is hoe daaraan invulling kan worden gegeven, i.c. daarvoor een oplossing kan worden gevonden. Spreker draagt ook in het Bestuurlijk Overleg uit dat hij begrip heeft voor de situatie van gemeenten, maar ook zoekt naar de meest optimale mogelijkheden om er iets uit te halen..

De heer Meijer geeft aan niet te hebben gezegd dat er geen begrip is voor de situatie van Amersfoort.

De voorzitter stelt voor de discussie thans te beperken tot de inhoud.

Gedeputeerde Van Lunteren memoreert dat bestuurlijk is afgesproken dat een eventueel aanbestedingsvoordeel ten gunste komt van de regionale wensen. Die afspraak is schriftelijk vastgelegd.

Van te voren kan de hoogte van het aanbestedingsvoordeel niet worden aangegeven. Op basis van de ervaringscijfers is echter de verwachting, dat dit een substantieel deel kan zijn en dat bij een maximaal aanbestedingsvoordeel nagenoeg het volledige wensenpakket zal kunnen worden gefinancierd. Zodra het aanbestedingsvoordeel bekend is, zullen de Staten daarvan in kennis worden gesteld. Bij de Bestuursovereenkomst bepalen de Staten wat zij belangrijk vinden. De aannemer bekijkt vervolgens hoeveel wensen hij kan vervullen met het beschikbare budget. Spreker tracht in deze vergadering mee te geven dat hoe meer geld beschikbaar is (niet is gelabeld), hoe meer kans dat de wensen worden vervuld.

Naar aanleiding van een desbetreffende opmerking van de heer Meijer, bevestigt spreker dat het aanbestedingsvoordeel in het project blijft en ingezet wordt ten behoeve van bovenwettelijke maatregelen, waarbij aan de voorkant door partijen de prioriteiten zijn aangegeven. Het volledige budget gaat naar de aannemer, met de opdracht daarvoor zoveel mogelijk wensen te realiseren. Er wordt derhalve niet meer op prijs geconcurrerd, maar volledig op basis van functionaliteit. Indien een wens is gelabeld met middelen en deze niet door de aannemer wordt uitgevoerd, gaan die middelen terug naar de desbetreffende partij en wordt cofinanciering daarop van het Rijk misgelopen. Dat is het nadeel van het labelen van wensen.

De heer Meijer begrijpt uit vorenstaande toelichting dat, indien het aanbestedingsvoordeel niet zo groot is dat alle wensen kunnen worden gerealiseerd, de aannemer de keuze maakt welke wensen worden uitgevoerd.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat de opdracht aan de aannemer is met het beschikbare budget zoveel mogelijk wensen, die aan de voorkant door partijen zijn aangegeven, uit te voeren.

Naar aanleiding van een desbetreffende opmerking van de heer Van Wikselaar, bevestigt spreker dat de systematiek inhoudt dat de Staten pas weer in beeld zouden komen indien alle wensen zijn vervuld en er nog steeds middelen over zijn en derhalve meer wensen kunnen

worden ingebracht. De Staten kunnen eveneens in beeld komen, indien zij een bepaalde wens perse vervuld willen zien en het geld op is. In dat geval zullen de Staten daaraan echter wel middelen moeten koppelen.

De gunningcriteria zijn de inkoopvoorwaarden die het Rijk hanteert.

Naar aanleiding van een desbetreffende opmerking van de heer Konings, geeft spreker aan dat dit voor hem een belangrijk moment is, omdat hij thans midden in de onderhandeling zit. Hij heeft behoefte aan een globaal beeld of de Staten zich kunnen vinden in de gepresenteerde insteek. Verzocht wordt eventuele input in deze voor het eind van de week in te dienen. Spreker begrijpt dat een definitief ja of nee pas aan de orde is bij het ondertekenen van de Bestuursovereenkomst.

De heer Van Wikselaar merkt op dat de SGP, om een goede afweging te kunnen maken, behoefte heeft aan informatie over het huidige geluidbelastingniveau. De vraag is of 60dB al dan niet een verlaging is van de huidige situatie.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat die informatie gehaald kan worden uit de presentatie bij de eerdergenoemde bijeenkomst in Amersfoort, die nogmaals aan de commissie zal worden toegezonden. Indien na ontvangst daarvan nog behoefte is aan nadere uitleg, is spreker daartoe bereid.

De heer Meijer kondigt aan dat de SP voor het eind van de week nog met een reactie zal komen. De SP neemt daarin ook het element van fijnstofbescherming mee, dat enigszins ondergesneeuwd is geraakt. Voor de SP zijn de gezondheidsaspecten met name datgene waaraan een overheid de meeste aandacht moet besteden.

De voorzitter sluit de discussie over dit onderwerp af met de conclusie dat fracties desgewenst voor het eind van de week met een reactie op dit onderwerp terugkomen richting de gedeputeerde.

7. Procedure evaluatie VERDER

De heer Poort licht toe dat bij de agenda de voortgangsrapportage VERDER is gevoegd, die periodiek wordt verstrekt.

Eerder is de vraag gesteld of een evaluatie moet plaatsvinden en hoe de Staten bij die eventuele evaluatie betrokken zijn. Het doel van de agendering is daarover procedurele afspraken te maken en niet inhoudelijk in te gaan op de voorliggende voortgangsrapportage.

De heer Meijer pleit voor een zo spoedig mogelijke evaluatie van VERDER in brede zin. Op dit moment worden allerlei beslissingen genomen, ook lokaal omdat allerlei dingen aan de hand zijn, w.o. een economische crisis. Spreker staat op het standpunt dat de Staten de afweging of zij op deze manier nog met deze gelden willen omgaan, zo snel mogelijk moeten maken.

De heer Fastl ondersteunt dat een spoedige evaluatie gewenst is, mede op grond van het feit dat sprake is van een nieuwe situatie, zowel financieel- als economisch gezien, hetgeen effecten heeft op het gebruik van de weg. Spreker heeft bij het vorige agendapunt al gerefereerd aan het bericht in de media dat jongeren en 39-minners steeds minder gaan rijden met de auto. Dat is een interessante ontwikkeling om te bezien. Daarover heeft de SP ook schriftelijke vragen gesteld in het kader van de westelijke ontsluiting bij Amersfoort. De vraag is wat daar nu precies kan; welke afspraken in het verleden zijn gemaakt. Er is een heel pakket maatregelen, waarbij is aangegeven dat de € 60 mln voor dit project is neergelegd, maar dit niet wil zeggen dat, indien die middelen niet worden uitgegeven, deze weer

beschikbaar zijn voor de gemeente Amersfoort, omdat het deel uitmaakt van het totale pakket. In de oude systematiek kwam dit geld beschikbaar voor de eerstvolgende maatregel op de overprogrammering. GroenLinks acht het reëel om te bekijken of dit nog steeds de meest logische systematiek is, en zou zo ver willen gaan, dat dit ook bij de evaluatie VERDER wordt betrokken, in de zin of dit nog steeds geld is dat de Staten willen besteden.

De heer De Heer merkt op dat het de ChristenUnie in ieder geval gewenst lijkt de evaluatie te doen alvorens inhoudelijk wordt gestart met de voorbereiding van het nieuwe Mobiliteitsplan.

Gedeputeerde Van Lunteren wijst erop dat er een Bestuursovereenkomst is gesloten. Daarbij is tussen partijen een tussentijdse evaluatie afgesproken om te bezien of de systematiek kan worden gehandhaafd, dan wel moet worden aangepast. De insteek is dat de uitkomsten van de evaluatie worden gepresenteerd aan de verschillende volksvertegenwoordigingen met de besluiten die naar aanleiding daarvan zijn genomen. Het is niet zo dat de Bestuursovereenkomst eenzijdig kan worden opengebroken.

De heer Meijer merkt op dat de afspraken in het kader van het VERDER-pakket in 2006/2007 zijn gemaakt en derhalve in een volkomen andere politieke-, maatschappelijke- en economische context dan thans het geval is. In de afspraken staat bv. geen exitstrategie. Gezien de huidige omstandigheden, waarin allerlei overheden op allerlei essentiële posten bezuinigen, acht de SP het niet meer dan voor de hand liggend dat er gelegenheid is om dit programma tegen het licht te houden, voor wat betreft de bijdrage van de provincie Utrecht. De heer De Heer wijst erop dat de evaluatie betrekking heeft op de afspraken van 2009.

Naar aanleiding van een desbetreffende opmerking van de voorzitter, merkt gedeputeerde Van Lunteren op dat, indien wordt vastgesteld dat sprake is van een tegenstrijdige mening over de evaluatie, de vraag dient te worden voorgelegd of de behoefte bestaat aan het openbreken van die afspraken. Dat is dan de inzet die spreker moet plegen en, indien dat het geval is, vergt dit in de visie van spreker een besluit van de Staten.

De heer Meijer geeft aan dat dit niet zijn voorstel was.

De heer Fastl is van mening, dat er geen sprake is van tegenstrijdigheid. Op basis van plannen die in 2006/2007 zijn verzameld en uiteindelijk in een Bestuursovereenkomst in 2009 zijn bekrachtigd, is ooit gekozen voor een ambitie. De ambitie heeft op meerdere maatregelen betrekking. De meerderheid van die maatregelen is al uitgevoerd of in een uitvoerende fase. Die kunnen eenvoudig bestuurlijk worden geëvalueerd. Ten aanzien van een minderheid van die maatregelen is nog niet duidelijk wat daarmee gebeurt. Indien een traject wordt ingegaan, is van tevoren bekend, dat er altijd maatregelen afvallen. Ter illustratie wijst hij op het BRAVO-project bij Woerden, dat is afgevallen omdat het te weinig effect had en er sprake was van te weinig draagvlak. Er zijn derhalve soms argumenten om maatregelen af te laten vallen. Dat hoeft niet perse een politieke- maar kan ook een bestuurlijke discussie zijn. Op dit moment wordt geconstateerd dat er zaken zijn die lastig lopen en dat er maatregelen zijn die wellicht niet meer gewenst zijn. In ieder traject wordt tegen een dergelijk moment aangelopen. Spreker acht het derhalve niet meer dan logisch om daar met elkaar naar te kijken en te bezien wat de mogelijkheden daarbinnen zijn.

De heer Graaff deelt mede dat het CDA ook signalen opvangt dat gemeenten voor wat betreft een deel van het VERDER-project graag accenten zouden willen verschuiven, door op bepaalde projecten iets minder kwaliteit te gaan leveren om de kwaliteit van andere projecten juist te verbeteren. Persoonlijk denkt spreker dat die flexibiliteit in sommige gevallen

mogelijk moet zijn, omdat het om afspraken gaat die in het verleden zijn gemaakt en na een aantal jaren zichtbaar is dat er projecten zijn waar in het huidige licht minder prioriteit aan wordt gegeven dan andere projecten. Daar heeft de provincie mogelijk provinciaal belang bij. Hiermee hoeft in de visie van spreker niet direct worden gesproken over een discussie over het openbreken van afspraken of het geheel opnieuw beginnen met een pakket, Het CDA pleit er voor die flexibiliteit te zoeken, zeker indien daarover met alle partijen die bij een project betrokken zijn gezamenlijk overeenstemming kan worden bereikt.

De heer Van Wikselaar deelt mede dat de SGP op het standpunt staat dat met het ondertekenen van de Bestuursovereenkomst een en ander is gedelegeerd aan de uitvoerende organisatie. Indien bestuurlijk wordt vastgesteld dat een project niet meer wenselijk is, verwacht de SGP dat in dat kader een slag wordt gemaakt, de achterban wordt geïnformeerd en afgetast wordt of dit ook politiek wordt gedragen. Op grond van continuïteit van bestuur, is de SGP er geen voorstander van als alle toezichhoudende-, kaderstellende organen van verschillende partijen op een willekeurig moment de Bestuursovereenkomst kritisch tegen het licht gaan houden.

Op basis van de Begroting, stelt spreker vast dat de provincie op dit moment geen problemen heeft. Uit financieel oogpunt ziet hij derhalve geen aanleiding om aan te geven dat het project niet kan worden voortgezet.

De heer Konings kan zich niet voorstellen dat er een ander kader is dan de Bestuursovereenkomst. Dat neemt niet weg dat op grond van technische redenen met gezond verstand gekeken moet kunnen worden naar een eventuele aanpassing. De VVD sluit zich derhalve aan bij het betoog van de SGP.

De heer Fastl kan zich voorstellen dat naast technische redenen ook redenen van financiële aard een rol kunnen spelen bij het al dan niet laten doorgaan van projecten.

De heer Peters deelt mede dat D66 zich aansluit bij het betoog van het CDA.

De heer Meijer benadrukt dat het niet zijn bedoeling was de discussie nu te voeren, maar de agendering impliceert wel de mogelijkheid. Spreker staat op het standpunt dat er ruimte moet zijn voor een open gedachtewisseling, waarin alle aspecten van VERDER aan de orde komen. Gelet op de diverse meningen die thans naar voren zijn gebracht, en mede op grond van het feit dat deze discussies op dit moment actueel zijn, pleit de SP ervoor daar niet te lang mee te wachten.

Gedeputeerde Van Lunteren memoreert dat de Staten in 2009 het kader hebben meegegeven, hetgeen betekent dat dit Programma pas 3 jaar loopt. Spreker acht het te vroeg om nu intern inhoudelijk discussies te gaan voeren.

Op bestuurlijk niveau is echter aangegeven dat het wenselijk wordt geacht met elkaar nu de discussie te voeren over de lijst van projecten en daarbij o.a. te bekijken of de systematiek om alles naar de overprogrammering te laten gaan moet worden gehandhaafd. Daarbij is eveneens uitgesproken, dat niet aan de uitgangspunten en middelen van het Programma zal worden getornd.

Indien de commissie van mening is dat een andere discussie moet worden gevoerd, gaat het in zijn visie wel degelijk om het openbreken van de Bestuursovereenkomst, hetgeen een statenvoorstel vergt.

Spreker sluit zich aan bij het betoog van de SGP.

Bij dit agendapunt ligt de procedurele vraag voor hoe met de bestuurlijke evaluatie wordt omgegaan. Spreker stelt voor het resultaat van de evaluatie aan de commissie voor te leggen.

Indien uit de evaluatie wijzigingen voortvloeien en dit een bijstelling van het kader betekent, stelt hij voor dezelfde procedure te volgen zoals met elkaar ter zake van dit project is gestart, d.w.z. dat een en ander eerst wordt voorgelegd aan de Ad hoc commissie en vervolgens aan de Staten omdat bij een verandering van de uitgangspunten de Staten aan zet zijn.

De vraag is of zijn lezing wordt onderschreven. Indien het kader ter discussie wordt gesteld, zullen daarvoor namelijk andere zaken moeten worden geregeld.

De heer Fastl lijkt het goed indien een stuk wordt opgesteld met de actuele stand van zaken, in de zin van hoe het ligt, wat te verwachten is, waar de knelpunten liggen en hoe daarmee om zou moeten worden gegaan.

Overigens hecht spreker eraan op te merken dat GroenLinks de kaders niet ter discussie wil stellen, maar wel vaststelt dat deze altijd ter discussie zijn geweest, als gevolg van het feit dat ze niet altijd eenduidig zijn uitgelegd.

De heer Konings deelt mede dat de VVD zich kan vinden in de lezing van de gedeputeerde.

De voorzitter informeert wanneer de Ad hoc commissie een en ander tegemoet kan zien.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat naar verwachting voor de zomer sprake zal zijn van de eerste bestuurlijke aanzet en het resultaat van de evaluatie in het najaar 2013 aan de Ad hoc commissie kan worden voorgelegd. Spreker benadrukt nogmaals dat dit Programma pas 3 jaar loopt en de evaluatie oorspronkelijk stond gepland voor 2014. In het UVVB is afgesproken de evaluatie een jaar naar voren te halen.

De heer Meijer deelt mede moeite te hebben met de samenvatting van de gedeputeerde. Zijn stelling is dat het openbreken van de kaders eventueel de uitkomst zou kunnen zijn geweest van de discussie. Dat is echter niet de inzet. De inzet is om alle aspecten van VERDER aan de orde te kunnen stellen. Over een jaar vindt de SP te laat gezien, hetgeen allemaal gebeurt op dit moment.

De SP staat op het standpunt dat de Bestuursovereenkomst wel degelijk ter discussie zou moeten kunnen worden gesteld, omdat de verdeelsleutel is gebaseerd op de BDU uit de jaren negentig. Er zijn diverse redenen te noemen om dat tegen het licht te houden. Dat zou een inbreng in de discussie kunnen zijn; andere fracties hebben wellicht een andere inbreng. Het feit is dat er veel in beweging is. Gemeenten hebben ook te maken met de resultaten van provinciaal beleid.

De voorzitter stelt vast dat de argumenten helder zijn en geconstateerd moet worden dat sprake is van een verschil van mening. Verzocht wordt te reageren op de mededeling dat de bestuurlijke evaluatie in het najaar 2013 tegemoet kan worden gezien.

De heer Meijer stelt voor om uiterlijk in het voorjaar 2013 tot een algemene evaluatie van VERDER te komen, waarbij in beginsel geen verbod wordt opgelegd om aspecten daarvan aan de orde te stellen.

De heer Konings deelt mede dat de VVD het voorstel om de kaders van de Bestuursovereenkomst ter discussie te stellen niet steunt.

De heer Van Wikselaar deelt mede dat de SGP zich aansluit bij het standpunt van de VVD.

De heer Fastl merkt op dat de vraag kan worden gesteld wat de kaders zijn. Hij memoreert dat ooit een ambitie is opgesteld. In het geval van Amersfoort was er sprake van een budget, maar welke maatregelen daarvoor zouden worden getroffen was nog niet geheel duidelijk, behalve dat er geen westelijke randweg zou komen.

Vooraf was het kader derhalve niet meer dan dat er een ambitie was, omdat er nog geen overeenkomst was. Op grond van het vorenstaande, kan worden verwacht dat hierover ook binnen de kaders constant gediscussieerd zal blijven worden.

Met betrekking tot het moment van de evaluatie, merkt spreker op dat het altijd zo is geweest dat, hoe meer de Staten weten, zo vroeg mogelijk, hoe beter het is.

De heer Graaff herhaalt dat op het moment dat de flexibiliteit binnen de huidige kaders te realiseren is, er wat andere accenten worden gelegd, hetgeen het CDA zich goed kan voorstellen, het prima is om binnen die kaders te blijven handelen en op grond daarvan de evaluatie uit te voeren.

D66 en de PVV sluiten zich aan bij het betoog van het CDA.

De heer Essousi deelt mede dat de PvdA zich aansluit bij de opmerking van GroenLinks over het zo vroeg mogelijk informeren van de Staten. Spreker voegt hieraan toe dat, voordat conclusies kunnen worden getrokken over de vastgestelde kaders, eerst helder moet zijn wat er speelt en derhalve een evaluatie komt van wat er is gedaan, wat nu in de pijplijn zit en wat de verwachtingen zijn.

De PvdA begrijpt dat tijd nodig is om een overzicht te maken, op basis waarvan de discussie kan worden gevoerd.

De voorzitter resumeert dat de Ad hoc commissie de evaluatie in het najaar 2013 tegemoet kan zien. Met uitzondering van de SP, kunnen de fracties zich daarin vinden, met de kanttekening hoe eerder, hoe beter.

Gedeputeerde Van Lunteren zegt toe dat de Ad hoc commissie de bestuurlijke evaluatie in het najaar 2013 tegemoet kan zien, of zoveel eerder als mogelijk.

Met in achtneming van voornoemde toezegging, sluit de voorzitter de discussie over dit onderwerp af.

8. Mededeling stand van zaken Noordelijke Randweg

De heer Fastl memoreert dat er wat ontwikkelingen zijn, waarover hedenavond een presentatie plaatsvindt.

Spreker hecht er in de eerste plaats aan op te merken dat DROOM geen actiegroep is, zoals in de Statenbrief wordt vermeld. Het is een, al langere bestaande, groep die zich bezighoudt met inspraakprocedures rondom het gebeuren. DROOM is ook niet ontstaan naar aanleiding van de variant van een tracé op een dijklichaam, maar bestaat al anderhalf jaar langer.

In de laatste vergadering van MME is het PCL-advies besproken om een aantal zaken te combineren. In dat kader heeft spreker enkele, zij het nog niet definitieve, tekeningen gezien hoe dat zou kunnen worden ingepast. Er wordt een verdieping gekozen die deels wel en deels niet is overkluisd met een aquaduct. In de visie van GroenLinks liggen daar kansen, die nu niet worden gegrepen. Het overkluizen van de NRU daar betekent behoud van het mooie groengebied maar ook de mogelijkheid om een woonwijk uit te breiden, waarmee terugverdienmodellen kunnen worden bedacht. Dat lijkt GroenLinks interessant.

Mocht de enige uitkomst zijn dat er maar een knooppunt mag worden verdiept, dan is het gekozen knooppunt de meeste gewenste. GroenLinks pleit er echter voor te kijken naar mogelijkheden om zoveel mogelijk van de weg overkluisd in te passen.

Gedeputeerde Van Lunteren zet uiteen dat in deze wordt gewerkt met een vervroegde marktbenadering. Daar zou een dergelijk punt ingebracht kunnen worden, maar wel op die manier, omdat bestuurlijk op voorhand is aangegeven dat het budget leidend is. De thans met elkaar afgesproken maatregelen vallen krap binnen het budget.

Spreker merkt dat de gemeente hecht aan inspraak, daarmee ook veel doet, maar de betrokkenheid van de provincie daarbij gering is. Op grond hiervan neigt hij ernaar de gemeente aan te geven dat met de vanuit de provincie beschikbare middelen verder kan worden gegaan op de tot nog toe vastgestelde weg en dat de provincie het project wel blijft volgen om in te kunnen kaderen wat de financiële risico's zijn die de provincie hiermee loopt, zodat daarop desgewenst kan worden gestuurd.

De heer Fastl merkt op dat in de eerste methodiek de aanbesteding sec op de weg was gericht. GroenLinks is van mening dat er, vanwege de uitkomst die er is, kansen liggen die niet onmogelijk zijn als het gaat om het traject van de aanbesteding.

Gedeputeerde Van Lunteren zegt toe dat hij zal meegeven dit punt mee te nemen in de marktbenadering.

De voorzitter sluit de discussie over dit onderwerp af.

9. Statenbrieven en ingekomen stuk ken die ter informatie worden aangeboden

9.1 Brief Minister Schultz Van Haegen A27

10. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering, onder dankzegging voor ieders komst en inbreng.